

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk. Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid. Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PENTHOUSE ROCK

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880

Edward de Ruyscher

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1995

Nr.2299

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *PENTHOUSE ROCK* op te voeren moet de naam van auteur *EDWARD DE RUYSSCHER* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

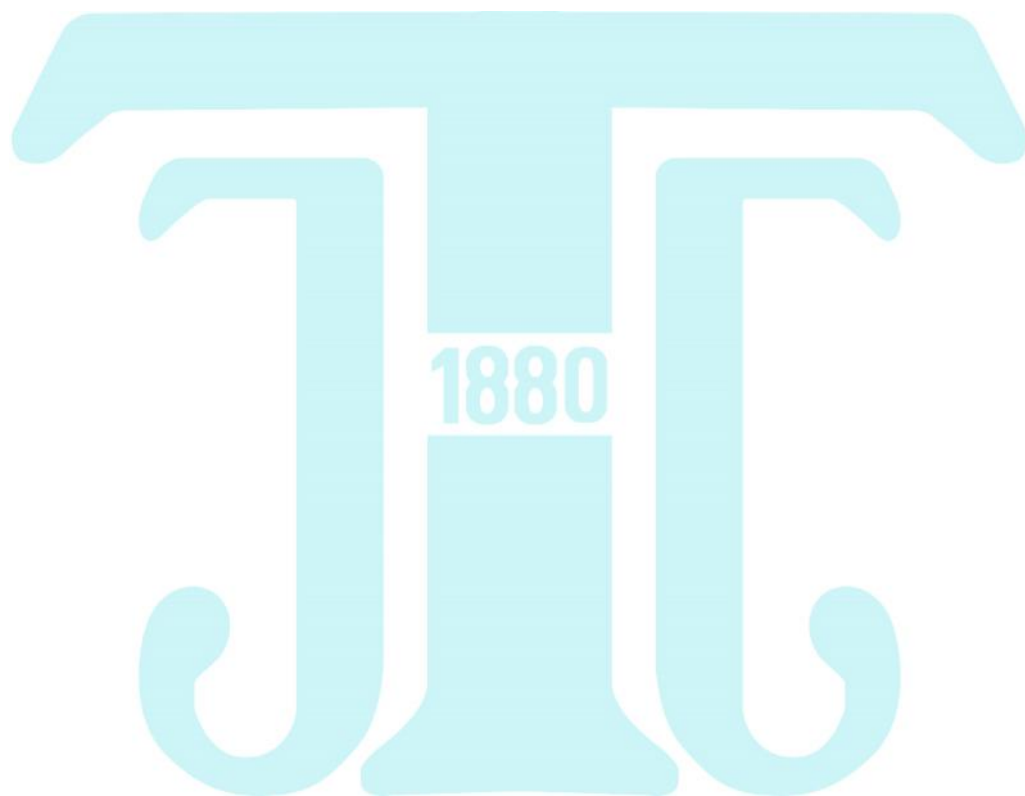
Wettelijk depot D/1995/0220/046

ISBN 978-90-385-04124

© 1995 Toneelfonds J. Janssens/Edward de Ruyscher
www.toneelfonds.be

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames - 4 heren)

FRIEDA DROOGMANS, projectontwikkelaar
FRED VERSLUYS, gepensioneerd self-made zakenman
ANNIE VERSLUYS, zijn vrouw
KRIS VERSLUYS, hun zoon
FRANCINE, de poetsvrouw
JIM, oude rocker
SUSAN, moeder van Francine
HILAIRE, bankdirecteur

DECOR

In het eerste en tweede bedrijf zien we twee kamers op de hoogste verdieping van een appartementsgebouw, met in het midden de gang. In de fond rechts of links is er ruimte om naar de traphal te verdwijnen. Soms wordt er simultaan in kamer 1, kamer 2 en op de gang gespeeld.

Men is bezig het appartementsblok te ontruimen. Dat kan je goed zien aan de inrichting van kamer 2, waar nog net een tafel en een paar stoelen staan.

Kamer 1 daarentegen is nog bewoond, en is aangekleed in echte hippiestijl.

In het derde bedrijf is de hele scène omgetoverd in een hippe sixties rocktent, met bar, tafels en stoelen. Een jukebox is noodzakelijk.

Voor verdere beschrijving en benodigheden, zie tekst zelf.

E E R S T E B E D R I J F

(Het is nog donker in kamer 1. Op de gang brandt licht, en kamer 2 heeft daglicht. Frieda Droogmans pratend op rechtsachter. Ze is een sluwe projectontwikkelaar, die desnoods bereid is al haar charmes voor het 'goede' doel aan te wenden. Ze heeft een bouwplan in de hand.)

FRIEDA : Zo, en dit is dan de bovenste verdieping. Zoals u ziet is de indeling gelijkaardig... *(Ze ziet dat niemand is gevolgd.)* Meneer en mevrouw Versluys?... O, daar bent u. Ja, 't is natuurlijk wel een eindje klimmen.

(Fred en Annie Versluys komen eveneens rechtsachter op. Ze lopen beiden tegen de vijftig aan, en hebben zopas een punt gezet achter hun actief beroepsleven. In de voorbije twintig jaar hebben ze een keten van slagerijen opgezet, die ze net van de hand gedaan hebben. Ze zijn op zoek naar andere beleggingsvormen. Frieda Droogmans is er als de kippen bij.)

FRED : *(Puffend op)* We zijn geen twintig meer, mevrouw Droogmans.

ANNIE : *(volgt)* Zeven verdiepingen, dat is niet te doen. Ik vraag mij af wie hier ooit heeft kunnen wonen.

FRED : Het moeten wel supermensen geweest zijn.

FRIEDA : Ach kom nu, meneer Versluys, voor een man als u kan dat toch geen probleem zijn. Trouwens, heeft men u al eens gezegd dat u wat weg heeft van Clint Eastwood?

FRED : *(geleid)* Nu u het zegt, ik krijg wel eens opmerkingen in die richting.

ANNIE : Nee, dat heeft men hem nog niet gezegd, en ik denk ook niet dat iemand het ooit in zijn hoofd zal halen dat te doen. Kunnen we terzake blijven, mevrouw Droogmans? U denkt dus dat dit een goede investering zal zijn?

FRIEDA : Ja, natuurlijk, absoluut. Het lag niet in mijn bedoeling om u voor het hoofd te stoten, mevrouw. *(Knipoogt buiten het gezichtsveld van Annie zwoel naar Fred.)* In elk geval, die trappen zijn bijna verleden tijd. Kijk, hier komt de lift. Over een paar maanden sta je op een wip in de penthouse.

FRED : Mmmm... klinkt goed. Vind je ook niet, Annie? Penthouse.

ANNIE : Is dit de penthouse? *(Ze wil kamer 1 binnengaan, doch Frieda verspert haar de weg.)*

FRIEDA : Nee, euh,... Maar kom, laten we hier naar binnen gaan, dan zal ik het plan uitrollen. *(Ze opent de deur van kamer 2, en laat Fred en Annie binnen.)* Het zal u onmiddellijk duidelijk worden...

ANNIE : Is dit dan de penthouse?

FRED : Annie, laat mevrouw Droogmans toch eens uitspreken.

ANNIE : Zwijg, Fred. En onze Kris die blijft maar weg!

FRED : Misschien is er onverwacht iets dringend tussengekomen.

ANNIE : Dan had hij ons toch wel mogen telefoneren, vind ik. Bovendien is dit hier ook dringend. Als we niet opletten lopen we als domme muizen in de val.

FRED : Maar Annie.

ANNIE : Ik heb toch nog een hele reeks van vragen voor mevrouw Droogmans.

FRIEDA : *(Heeft ondertussen het plan op de tafel uitgerold. Ze heeft wat moeite om het uitgerold te houden. Als ze het aan een kant loslaat, rolt het steeds terug.)*
Och, wees gerust. Daar ben ik voor. Een goede projectontwikkelaar is op alle vragen en moeilijkheden voorbereid.

ANNIE : Ja, dat zie ik.

FRIEDA : *(Fred houdt het plan aan een kant vast.)* Dank u, meneer Versluys. Kijk, dit is de zevende verdieping zoals die er over een paar maanden zal uitzien. Eén grote, ruime en luxueuze penthouse. Het wordt het pareltje van uw hotel.

ANNIE : Ons hotel? Ik dacht dat er nog investeerders waren. U maakt ons toch niks wijs, hè?!

FRED : Annie, laat dat. Mevrouw Droogmans heeft toch gezegd...

ANNIE : Zwijg, Fred! Jij hebt daar geen verstand van.

FRIEDA : Maar mevrouwetje toch. Bij wijze van spreken natuurlijk. Het wordt allemaal een stukje ons hotel. De deal is en blijft fifty-fifty tussen Droogmans immobiliën en BVBA Versluys Investments.

ANNIE : Wat zeg je, Versluys Invest... wat? Onze BVBA heet toch 'Versluys Verenigde Beenhouwerijen'?

FRIEDA : *(Kijkt naar Fred)* O, ik dacht dat U dat allemaal geregeld had...

FRED : Ja, Annie, kijk, ik heb het je nog niet verteld, maar... enfin ja ik dacht... met 'Verenigde beenhouwerijen' kan je toch moeilijk investeren in een hotel.

ANNIE : Dat zien we dan nog wel. Trouwens, er is nog niets definitiefs. Dit is dus de penthouse?

FRIEDA : Een stuk. De penthouse bestrijkt de hele zevende verdieping. De muren moeten uiteraard worden wegge-

slagen. Het wordt pure luxe, mèt een panoramisch zicht op zee.

FRED : Uw suggestie is natuurlijk schitterend, mevrouw Droogmans, maar...

FRIEDA : Zegt u toch Frieda, meneer Versluys, laten we ons tutoyeren.

ANNIE : Zèèèèèg. Tutoyeert met iedereen, maar niet met mijn man.

FRIEDA : Verontschuldig mij, mevrouw. Goed, meneer Versluys dan.

FRED : Maar Annie...

ANNIE : Kan u ons een ogenblikje alleen laten, mevrouw Droogmans.

FRIEDA : Maar natuurlijk. Houdt u hier ook even vast, meneer. *(naar de gang; als de deur dicht is zegt zij simultaan met Annie)* Trut!

ANNIE : Trut! *(Dan tot Fred.)* Zie hem daar nu staan, Clint Eastwood! Klaar om te tutoyeren in de penthouse. Ge moest u schamen, Fred.

FRED : Maar Annieke toch. Waarom?

(Frieda hurkt en loert door het sleutelgat.)

ANNIE : Waarom? Daarom!

FRED : En waarom daarom?

ANNIE : Daarom daarom! En stop met dat gezever, Fred.

FRED : *(Aarzelend)* Weet jij wat dat is, tutoyeren?

ANNIE : Poeh! Weet je dat dan zelf niet?

FRED : Nee.

ANNIE : *(lacht)* Ochgottekes, Fred, wat een situatie. Ik weet ook niet wat het is... *(terug ernstig)* maar zij weet het wel, en ze wil het met jou doen. Fred, ik vertrouw dat mens voor geen haar.

FRED : Dan vraag ik het haar toch gewoon. (*Fred opent plots de deur naar de gang, en Frieda valt op haar knieën voorover.*)

ANNIE : Aha, noemen ze dat nu tutoyeren!

FRIEDA : Excuseert u mij, ik heb een lens verloren en ik zocht...

ANNIE : Het kan me niet schelen wat u verliest of wat u zoekt.

(*Annie trekt Fred achteruit, en gaat voor Frieda staan. Op dat moment komt achter rechts in de gang Kris op. Hij is de enige zoon van Fred en Annie. Een vlotte twintiger, beginnend advocaat, tot eer en glorie van mama en papa, maar wel tegen zijn zin. Eigenlijk was hij graag acteur geworden. Als hij zijn mama hoort te keer gaan, onderbreekt hij haar van in de gang.*)

ANNIE : Ik zeg u maar één ding, en u moet nu eens heel goed naar me luisteren, jij smerige...

KRIS : Mama! Niet vulgair worden.

(*Annie wringt zich voorbij Frieda de gang in, en begroet Kris. Frieda staat recht.*)

ANNIE : Kris, eindelijk. We wachten al uren op je!

KRIS : Dag mama... knap stukje ochtendgymnastiek zeg, zeven verdiepingen. (*gaat binnen in kamer 2*) Dag mevrouw Droogmans. Goeiemorgen papa.

FRED : Goeiemorgen jongen, lekker geslapen?

ANNIE : Zal wel, hij is meer dan twee uur te laat.

KRIS : (*Hij rolt het plan op de tafel uit.*) O en is dit nu de penthouse?

FRIEDA : Jazeker, meneer. Natuurlijk bestrijkt het de hele verdieping en...

FRED : Hoe weet jij dat?

KRIS : Wat paatje?

FRED : Wel, dat dit de penthouse is.

ANNIE : Dat is nog niet definitief! Wij zouden er beter... euh... de bruidsuite van maken. Ja, dat is heel wat beter... de bruidsuite!

KRIS : Maar make, dat kan toch. Je geeft er toch de naam aan die je zelf wil.

FRIEDA : Absoluut, meneer. Het is niet omdat het de penthouse is dat je ze ook penthouse moet noemen. What's in a name, begrijpt u, meneer Versluys?

FRED : Natuurlijk, mevrouw Droogmans. *(in gebrekkig Engels)* To bee or not to bee, dat is de question!

FRIEDA : U bent een kenner, meneer Versluys!

ANNIE : Van kalfskoteletten!

FRED : Ha nee, Annie, dat hoofdstuk is afgesloten. Neemt u ons niet kwalijk, mevrouw Droogmans.

KRIS : *(voelt dat het de verkeerde kant opgaat en breekt)* Wat een formeel gedoe is dat hier zeg. Laten we ons toch tutoyeren. *(tot Droogmans)* Mijn naam is Kris.

FRIEDA : Zeg maar Frieda.

ANNIE : Kris, begin ook niet, hé!

KRIS : Maar make, wat voor kwaad zit er in om elkaar bij de voornaam te noemen. Dat is toch makkelijker, én gezelliger. Is 't niet, pake?

FRED : Ja, ja, natuurlijk... *(tot Annie)* Bij de voornaam noemen!... toch heel onschuldig! En jij dacht... foei!

ANNIE : Ooo, **tutoyeren**, maar dat is wat anders, ik dacht de hele tijd **spioneren**, luistervinken, zoals ons Frieda hier daarnet.

FRED : Annie laat dat. Laat ons liever terzake komen.

ANNIE : Goed. Terzake dan. Waar was jij vanmorgen, jon-
heer?

KRIS : Thuis, make.

ANNIE : Jij moest niet thuis zijn, maar bij de notaris. Acht
uur stipt!

KRIS : Acht uur? Spaar me, dat is midden in de nacht.

ANNIE : Da's al gelijk, acht uur is acht uur. Je pa was
woedend. Fred spreek.

FRED : *(Op gewone toon)* Ja, ik was woedend.

ANNIE : Is dat alles?

FRED : Je ma heeft gelijk, Kris. Het was een belangrijke
afspraak. En een advocaat die zijn cliënten in de kou
laat staan, zal het nooit ver schoppen.

KRIS : Pake, ik weet wat ik doe.

ANNIE : Je weet zeker wat je doet. Je zou beter die stomme
toneelaffaire laten vallen. Da's een wereld waar jij
niet thuishoort.

KRIS : Make, daar hebben we 't al over gehad.

ANNIE : En daarbij, je komt twee uur te laat.

KRIS : De afspraak was om 10 uur ma! Gisteravond heb ik nog
een telefoontje gekregen van de studie van de notaris.
Nu tevreden?

ANNIE : Om 10 uur, maar dat kan niet, 't was om acht uur.
*(merkt op dat Frieda geïnteresseerd staat te luiste-
ren)* Kunnen we misschien even onder mekaar, mevrouw
Droogmans, als dat mogelijk zou zijn...?

*(In kamer 1 loopt de wekker af. We zien gewoel onder
de dekens van het bed, nog steeds in het donker.)*

FRIEDA : Maar natuurlijk, excuseert u mij. *(Gaat naar de
gang; als de deur dicht is zegt ze simultaan met
Annie.)* Trut! *(Ze ijsbeert een paar ogenblikken in de*

gang en gaat dan toch opnieuw maar door het sleutelgat loeren.)

ANNIE : Trut!

KRIS : Make!

ANNIE : Ik heb het daarnet al tegen je pa gezegd. Ik vertrouw dat mens voor geen haar. Voor je het beseft is ze er met al ons geld, èn met je pa vandoor.

FRED : Overdrijf je nu niet wat, Annie. Wat ons geld betreft is alles in orde. Dat heb je de notaris toch horen zeggen. En wat mij betreft, ja da's euh... ik kan het ook niet helpen dat ik er nog zo knap voorkom.

ANNIE : Daar, Clint Eastwood... met Bretellen en een Bierbuik.

KRIS : Pake mag er toch nog best zijn.

FRED : Nu hoor je het eens van een ander. *(Legt zijn arm om zijn schouder.)* De appel valt niet ver van de boom, jongen.

ANNIE : Poeh! Boom. Welke boom? De'r heeft niet eens... euh, wil je toch maar voor alle zekerheid de notarile akte eens doornemen, Kris. *(Ze haalt ze uit haar tas, geeft ze aan Kris, die aan de tafel gaat zitten.)*

FRED : Wat was dat over die boom?

ANNIE : Niets dat je aangaat! Ik durf te wedden dat het die Droogmans is geweest die Kris heeft opgebeld. Ofwel zit die notaris ook in die combine.

FRED : Annie, je overdrijft. Combine, pff!

ANNIE : Nee, ik overdrijf niet. Die Droogmans wist dat onze Kris meekwam naar de notaris, en zij weet ook heel goed dat hij advocaat is, en vrij vlug hun spelletje zou doorzien. Ja, ik ben er zeker van, zij heeft die afspraak moedwillig in de war gestuurd.

FRED : Ach kom, en wat nog? De maffia zeker?

KRIS : Pa, ma, mag ik even ja?

FRED : Kom, laten we ondertussen de rest van de penthouse eens bekijken. (Ze gaan af in deur achter links van kamer 2.)

(In kamer 1 komt Jim vanonder de dekens gesukkeld, gaat naar het raam en doet de gordijnen open. Daglicht. Jim is een vrijgezel van tegen de vijftig die is blijven hangen in de flower-power. Hij draagt een afgeleefde jeans en T-shirt. Hij strompelt uit bed, struikelt bijna over een lege whiskeyfles, en laveert door de rommel naar de deur rechtsachter, de badkamer. Op dat moment komt Francine, de kuisvrouw, rechtsachter de gang op. Zij is een pittig ding van 25. Ze draagt een emmer met kuisgerief. Francine spreekt bij voorkeur dialect. Ze nadert onopgemerkt tot bij Frieda, die nog steeds aan het luistervinken is.)

FRANCINE : Iets verloren, ieffra Droogmans?

(Frieda schrikt zich een ongeluk, bonkt voorover tegen de deur van kamer 1. Kris schrikt eveneens op, en rent naar de deur van de gang, rukt ze open. Hij staat oog in oog met Francine; tussen hen in zit Frieda op haar knieën.)

FRIEDA : Aaaaa...!!!

KRIS : O, ben jij het, Frieda? Is er iets? Ben je gevallen?

FRIEDA : Nee nee, ik was door het sleu... ja zeg, ik gleed uit en pardoes op de grond.

KRIS : Heb je je pijn gedaan?

FRIEDA : Nee, 't gaat wel. 't Is allemaal haar schuld (Doelt op Francine) Wat kom jij hier eigenlijk nog doen? Ik

heb je vorige week toch ontslagen. Of weet je dat niet meer?

FRANCINE : Toch wel, ik weet dat nog heel goed. *(tot Kris)*
Na zeven jaar dienst, meneer, kunt ge u dat voorstellen? Na zeven jaar trouwe dienst ne shot onder mijn...

FRIEDA : Francine! Let op je woorden!

FRANCINE : Awel ja, 't is toch zo zeker. Is 't niet, me...?

(Plots herkennen Francine en Kris mekaar als oude jeugdvrienden. Ze zeggen tegelijk:)

FRANCINE : Kris?!

KRIS : Francine!!! Ben jij het echt? Ik heb je in geen jaren nog gezien. Maar kom toch binnen.

FRANCINE : Kris, maar jong toch, ik ben echt content da'k u zie. Hoe is't? Amaai gij ziet er goed uit, zeg. Zo sjiek!

KRIS : En jij bent... euh ja... je hebt dat brilletje niet meer...

FRANCINE : Nee, ik heb nu lenzen... en mijn beugels zijn ook weg, *(ze spert haar mond wijd open)* goed hé?

(Ondertussen is Frieda verbaasd binnengekomen, Kris ziet haar, en verduidelijkt.)

KRIS : We kennen mekaar van vroeger, uit de jeugdbeweging.

FRIEDA : O, wat toevallig... de jeugdbeweging... wat leuk voor je, Francine.

FRANCINE : Leuk is anders!

KRIS : Francine?

FRANCINE : 't Is niet tegen u, Kris. 't Is dat ontslag, hé.

FRIEDA : Tja, ik vond het ook niet plezant natuurlijk, maar volgende week beginnen de verbouingswerken, en de

taak van kuisvrouw vervalt. En zodoende moest ik Francine wel ontslaan.

KRIS : Ik begrijp het. God, wat erg voor je Francine.

FRANCINE : Zeg wel, daar had ik niet op gerekend. Ik sta voor alles alleen, want ons moe zit ook al zonder werk en...

KRIS : Zeg, maar... Frieda, kan zij na de verbouwingen niet terug aan de slag? Een hotel heeft toch ook personeel nodig.

FRANCINE : Dat is schoon van u, Kris. Ge ziet hé ieffra Droogmans, er zijn nog goeie mensen op de wereld.

FRIEDA : Je moet dat zo niet opnemen, Francine, ik had je ook wel aanbevolen bij meneer Versluys, of denk je dat ik geen hart heb?

FRANCINE : Wel euh... ik zal erover nadenken.

KRIS : Goed, laat me dan zo vlug mogelijk iets weten.

FRANCINE : Ge begrijpt me verkeerd, Kris. Over de job moet ik niet nadenken, 't is over ieffra Droogmans haar hart dat ik het heb...

(Francine en Kris lachen; omdat Kris lacht, forceert Frieda uiteindelijk ook een groen lachje)

KRIS : Jij bent nog geen haar veranderd. Nog altijd dezelfde grapjas.

(Ondertussen komt Jim uit de badkamer in ontbloot bovenlijf. Hij rekt zich uit, zodat het publiek zeer duidelijk het grote rode hart kan zien dat op zijn buik getatoeëerd is. Hij gaat naar zijn muziekinstallatie, en zoekt een ruige rockplaat.)

FRIEDA : Wel, dat is dan geregeld. Ga nu maar naar huis, en we zullen je wel bijtijds verwittigen.

KRIS : Geen sprake van. Francine blijft hier. We hebben nog uren tijd nodig om bij te praten. Als je nog een paar minuten wacht, dan kan ik eerst mijn lectuur van die akte afmaken, en dan gaan we stad in. Ok?

FRANCINE : Prima, dan maak ik ook nog eerst mijn werk af.

FRIEDA : Werk? Welk werk?

FRANCINE : Kuisen natuurlijk.

FRIEDA : Begrijp je het nu nog niet? Voorlopig is hier geen kuiswerk meer. De boel wordt hier volledig vernieuwd. Morgen worden de muren hier ingeslagen.

FRANCINE : En Jim dan? *(Wijst naar kamer 1)*

FRIEDA : Jim?! Euh... haha... *(zeer onwennig; want ze weet dat Jim er nog is)* Je bedoelt toch niet dat... is die nog hier?

(Keiharde rockmuziek. Jim leeft mee met de gitaarsolo. Iedereen stopt de oren. Jim gaat terug naar de badkamer. Frieda snelt naar de gang en bonkt op de deur van kamer 1. Fred en Annie komen terug in kamer 2.)

FRED : Wat is dat voor een lawaai?

KRIS : Ik weet niet, het komt van de andere kant van de gang.

ANNIE : *(Ze noemt de naam van de rockgroep)*

FRED : Wat zeg je?

ANNIE : Muziek van *(naam rockgroep)*.

FRANCINE : Da's Jim. Hij heeft al hun platen.

FRED : Jim?

FRANCINE : Ja, een toffe gast. Alleen spijtig dat hij zoveel rommel maakt.

ANNIE : Wil je zeggen dat hier nog iemand woont?

(Frieda heeft al een tijdje staan bonken op de deur van kamer 1. Nu begint ze erbij te roepen. Op dat moment komt Jim terug uit de badkamer, en zet zijn muziek af. Hij schrikt als hij Frieda hoort kelen.)

FRIEDA : JIIIIIIIIIMM, verdomme. Doe open! JIIIIIIIIIMMMM!!!!

JIM : Holy shit! Ja, ik kom al! *(Jim draait de deur open. Frieda snelt gauw naar binnen en sluit de deur terug.)*

JIM : Madame Droogmans. Zoveel lawaai van 's morgens vroeg ... ssttt stillekes, mijn hoofd staat op springen... *(Hij sloft terug naar de badkamer)*

ANNIE : Ze heeft ons beet. 'k Heb het u gezegd, hé.

FRIEDA : Ja, maar waar gaat ge nu... Jim, blijf hier, ik moet met u praten... *(Ze gaat hem achterna.)*

FRED : Dat zal waarschijnlijk een vergissing zijn.

KRIS : *(Heeft de akte nog eens nagekeken.)* Ja, ze heeft jullie wel degelijk beet. In de notariële akte is niets vermeld over die huurder.

FRED : We kunnen hem er toch uitzetten, of niet?

KRIS : Ja, dat wel, maar dat gaat zo maar niet van vandaag op morgen.

FRED : En morgen beginnen de verbouwingen!

ANNIE : Dat zien we nog wel, het contract is nog niet getekend!

FRED : Maar, Annie, ik heb al een voorschot...

ANNIE : Je hebt wat?

(Frieda komt uit de badkamer gestoven, gillend.)

JIM : *(vanuit de badkamer)* Nog nooit een blote vent gezien, schatje?

ANNIE : Ziet ge't! Ze heeft ons beet. Een huurder en een voorschot!

FRED : Annieke, daar zal allemaal wel een uitleg voor zijn.

KRIS : Het minste wat ze kon doen, was ons op de hoogte brengen van die huurder, hé pa. Je moet eerlijk zijn.

FRANCINE : Ja, maar dat kon ze niet, Kris.

ANNIE : Waarmee bemoeit gij u? Kom Fred, we zijn hier weg.

FRIEDA : (*Opent de deur op een spleet*) Nog eventjes geduld, ik heb alles onder controle.

JIM : (*vanuit de badkamer*) Maak het je wat gemakkelijk, baby. Leg je alvast op bed (*lachend*)...

(*Bij het horen van de stem van Jim zien we een vage glimp van herkenning op het gezicht van Annie, maar na een paar seconden schudt ze die gedachte van zich af.*)

ANNIE : Niets van aantrekken, alles is onder controle!

KRIS : Ja, ik hoor het. Ik vind het een rotstreek van je om pa en ma er zo in te luizen. In de akte staat niks vermeld over die huurder. Dit is regelrechte fraude.

FRIEDA : Toch niet, alles berust op een vergissing.

FRED : Zie je wel. Ik had nooit gedacht dat...

ANNIE : Fred zwijg! Laat maar, Kris. We hebben die akte niet getekend deze morgen, en zo te zien zullen we ze nooit tekenen ook. Nog een geluk dat ik het hele zaakje van in het begin niet vertrouwde.

FRIEDA : (*Ze is geschrokken, en komt nu op de gang staan. Ze trekt de deur zorgvuldig achter zich dicht.*) Neemt u mij niet kwalijk, mevrouw Versluys, maar ik denk dat de vergissing bij u ligt.

FRANCINE : Ik denk het ook.

ANNIE : Hou je mond jij...

FRED : Maar Annie...

- ANNIE : en jij ook... *(tot Francine)* Wie ben jij trouwens?
- KRIS : Een vriendin van de jeugdbeweging van vroeger, tof hé.
- ANNIE : O, excuseer juffrouw, aangename kennismaking. *(tot Kris)* Van de jeugdbeweging? Ben je zeker? Ik wist niet dat daar ook meisjes in zaten.
- KRIS : Had ik je dat niet verteld? Sorry make. Kom, Francine, we gaan er vandoor. *(Hij trekt haar mee de gang op naar achter)*
- ANNIE : Hé, waar ga jij naar toe? Ik zou graag eerst eens wat weten van die...
- KRIS : Tot vanavond ma. Ik ga met Francine een paar uren de stad in. Een groot inhaalmaneuver!
- FRANCINE : Dag meneer, madame. *(met Kris af rechtsachter)*
- ANNIE : Inhaalmaneuver?
- FRED : *(grappend)* Als daar maar geen accidenten van komen! *(Annie kijkt boos naar Fred, die stopt met lachen)*... Wel ja, ik bedoelde maar...
- ANNIE : Zwijg Fred! *(tot Frieda)* Ken jij die Francine?
- FRIEDA : Ja, ze kuist hier. Nee, enfin nu niet meer, ik heb ze vorige week ontslagen. Maar als u het goedvindt, kan ze later terug in dienst komen.
- ANNIE : Een kuisvrouw? En onze Kris? Ik zal hem er eens over spreken... Maar goed. Terzake nu. Kijk wat ik met je notariële akte doe, madame Droogmans... *(Ze scheurt het document aan stukken)* Penthouse, pffttt.... *(Ze gaat naar rechtsachter af)* Komaan Eastwood, we zijn er mee weg. *(snel af)*
- FRED : *(blijft wat talmen, verontschuldigend tot Frieda)* Ja, ik euh... 't is natuurlijk wat vervelend...
- FRIEDA : Jij gelooft me toch, hé Fred....? Fred?
- FRED : En de akte?

FRIEDA : Een perfecte beschrijving van de realiteit. Er stond inderdaad niets in over een huurder, heel eenvoudig omdat er geen huurder is.

FRED : Wat zeg je? En die Jim dan?

FRIEDA : Hij is eigenaar.

FRED : Hij is wat?

FRIEDA : Hij is eigenaar van de helft van de zevende verdieping.

FRED : En je hebt geprobeerd het aan ons te verkopen?

FRIEDA : Nee nee, het zit wel wat ingewikkelder in elkaar. Het gebouw wordt niet door u persoonlijk gekocht, maar door een NV, waarin u 50% aandelen hebt, en Immobiliën Droogmans ook 50%. En die NV koopt het gebouw. Maar omdat die NV nog niet is opgericht, koopt uw NV 50% van een aantal tienduizendsten eigendom in dit gebouw voor die NV in oprichting. En mijn NV doet net hetzelfde. Later regulariseren we dan alles en...

FRED : Stop maar, Frieda, ik begrijp daar toch niets van, maar 't zal wel juist zijn zeker.

FRIEDA : Absoluut.

FRED : Maar hoe zit dat dan met die eigenaar hier?

FRIEDA : Tja, het enige detail dat nog dient geregeld is Jim hier. Brave vent, hoor, maar een beetje slordig. Hij denkt dat hij nog in de jaren zestig leeft, de sukkel. Kijk, (Ze haalt nog een akte uit haar tas) als hij hier een krabbeltje zet, is de hele zaak in orde. Dan hebben we tienduizend tienduizendsten.